

ere blevne Invalider eller have tilstaaet Livet ved Tjenesten, enten dette er sket i Krig eller Fred.

4de Kapitel.

Understøttelse for Born.

Lil §§ 29—31.

Disse Paragrafer stemme med Lovens Paragrafer 29—31, saaledes som disse ere ændrede ved Loven af 26de August 1864.

Allmindelige Bestemmelser.

Lil § 32.

Denne Paragraf er ordlydende ens med Lovens § 46.

Lil § 33.

I det i 1869—70 forelagte Lovforslag vare Kapitlerne V om den overordentlige Forsørgelse af Krigsinvaliderne m. m., VI om Pensioneringsmidlerne og VII om Bestyrelsen holdte udenfor Revisionen af Loven af 9de April 1851. Det til Forslagets Drøftelse nedsatte Udvalg foreslog derimod en Ændring til den nævnte Lovs § 38, som skulde tilfigte at fikre Invalidfondens Bestyrelse mere fuldstændige Oplysninger og mere upartiske Erklæringer angaaende de Invalider, som melde sig til Forsørgelse end dem, der kunde erhverves gennem den enkelte lokale Embedsmand eller kommunale Bestillingsmand. Det blev i denne Hensigt tilraadet at paalægge Finansministeren at danne Udvalg af dertil villige og skikkede Mænd paa flere passende Steder omkring i Landet, hos hvem Invalidfondens Bestyrelse uden Betaling kunde forskaffe sig de i nysnævnte Lovs § 38 omtalte Forklaringer og Oplysninger.

Lil dette Forslag har man ikke kunnet slutte sig. Skulde dette nemlig kunne gennemføres paa en saadan Maade, at Hensigten opnaeides, maatte dertil nødvendigvis kræves, for det Første, at der danneedes saa mange Udvalg af den omhandlede Art, at ethvert Udvalgs Omraade ikke blev større, end at dets Medlemmer kunde have personligt Kendskab til de Invalider, der maatte henvises til det, og uden Besværlighed kunde træde i umiddelbar Forbindelse med dem; og for det Andet maatte disse Udvalgs Medlemmer foruden en saadan Interesse for Sagen, at de uden Godtgørelse frivillig vilde paatage sig denne Virksomhed, tilføjede samtlige være Regjeringen saaledes bekendte, at deres Erklæring kunde modtages med fuld Til-

lid, og at der kunde stoles paa, at de ogsaa vilde fremkalde Tillid hos Invaliderne. Paa Grund af disse to Betingelser — Udvalgenes store Antal og Tillidsforholdet — der staa i et saadant indbyrdes Forhold, at den ene desto vanskeligere kan opfyldes, jo mere Vægt der lægges paa den anden, men som dog begge maatte være i fuldt Maal opfyldte, hvis der ikke skulde gøres mere Skade end Gavn, vil det være ugjortigt at anstille det omhandlede Forsøg, til hvis Gjennemførelse paa en blot nogenlunde tilfredsstillende Maade Regjeringen ganske vilde savne Midler,

Desuden maa det stærkt fremhæves, at der aldrig har været følt nogen Trang til en saadan Bistand ved Invalidsagers Bedømmelse som den, der skulde søges ved det omhandlede Forslag. I den lange Tid, der er forløbet siden Udgivelsen af Loven af 9de April 1851, have Bestemmelserne i dens § 38 vist sig fuldkommen hensigtsmæssige og tilfredsstillende. For Kjøbenhavns Bedkommende er det en Selvfølge, at Bestyrelsens Medlemmer, hvis Stilling er et Tillidsbærende, for hvis Udførelse ingen Godtgørelse oppebæres, ganske maa udøve den Virksomhed, der tænkes henlagt til de foreslaaede Udvalg, og for Kjøbstædernes og Landets Bedkommende afgøres ingen Invalidsag, uden at der er indhentet Erklæring fra vedkommende Kommunalbestyrelse eller Sogneraad; disse opfylde netop de ovenfor fremhævede to Betingelser, idet ethvert af de nævnte Myndigheders Omraade ikke er større, end at der maa antages at findes personligt Kendskab til enhver paagjældende Invalid, i alt Fald hos flere af Medlemmerne, ligesom det nødvendige Tillidsforhold faaer for Regjeringens som for Invalidernes Bedkommende er givet derved, at disse Myndigheder ere fremgaaede af Medborgeres Valg. Dertil kommer endnu, at selve Bestyrelsens Medlemmer ved at bereise Provindserne træde i umiddelbar Berøring med Invaliderne.

Man maa derfor fastholde, at Kapitlerne V., VI. og VII. holdes udenfor Revisionen af Loven af 9de April 1851, og en Bemærkning herom findes oplagen i Paragrafen, som desuden indeholder det fornødne Forbehold med Hensyn til de Rettigheder, der ere erhvervede i Henshold til Loven af 9de April 1851 uden at faa formyel Hjemmel i den eventuelle Lov.

Lil § 34.

Med Hensyn til denne Paragraf skal kun bemærkes, at man isølge Forholdets egen Beskaffenhed har anset det for uundgaaelig nødvendigt, at det ved saadanne Omreguleringer af de i Henshold til § 13 b. (jfr. § 16) bestemte Forsørgelsesbeløb, som i § 14 i Loven af 9de April 1851 allerede ere foreskrevne paa Grund af indtrædende Forandring i de i denne sidstnævnte Paragraf omhandlede Forhold, eller fordi Forsørgelsen hidtil kun har været tilstaaet for et Aar ad Gangen, efter